

**ଶୁଭବା ଜୁମା ୦୭ ଜାନୁଆରୀ ୨୦୨୩ର ପାରାଣ
ପ୍ଲାନ-ମେଡିକ୍ ମୁବାରକ, ଉତ୍ତରାମାବାଦ୍ ଟେଲଫୋର୍ମ୍ (ୟୁ.କେ)**

**ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧି ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧି ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧି ୨୫ତମ ବର୍ଷ ପୂର୍ବ ଅବସରରେ ଜମାଆତ୍ ଅହେମଦିୟା ପକ୍ଷରୁ
ଉପମ୍ଲାପିତ ବଳିଦାନର ଚର୍କା ଓ ୨୭ତମ ବର୍ଷ ଶୁଭାରମ୍ ହେବାର ଘୋଷଣା ।**

ଅଶ୍ଵହଦୁ ଅନ୍ନଲା ଜଲଲଲାହୁ ଔହଦହୁ ଲାଶରିକା ଲହୁ ଔଥଶ୍ଵହଦୁ ଅନା ମୁହମ୍ମଦନ ଅବଦୁହୁ ଔରସୁଲୁହୁ ।
ଅନା ବାଦପାଉଜୁ ବିଲ୍ଲାଇମ୍ ମିନଶ୍ ଶୈତାନ ନିରଗଜିମ୍ । ବିସମିଲା ହିର ରହମାନ ନିରଗହିମ୍ । ଅଲହମଦୁ ଲିଲାହି
ରବବିଲ ଆଲମିନ ଅରରହମାନ ନିରଗହିମ୍ । ମାଲିକି ଯୋମିଦଦିନ । ଜୟାକା ନାବୁଦୁ ଓ ଜୟାକା ନସତଜିନ ।
ଜହଦିନସ ସିରାତଲ ମୁସତକିମ୍ ସିରାତଲ ଲଙ୍ଗିନା ଅନ୍ନଅମତା ଅଲେହିମ୍ ଗୋରିଲ ମଗ୍ଯୁବି ଅଲେହିମ୍ ଖଲଜ୍ଞାଲଲିନ୍ ।

ତଶୁଦ୍, ତଉଜ୍ଜ୍ ଏବଂ ସୁରା ପାତିହାର ଆବୁତ୍ତି କରିବା ପରେ ହୁକ୍ରର ଅନ୍ତର ଅଯୋଦ୍ଧୁଲାଇହୁ ତାଆଲା
ବିନସ୍ତ୍ରେହିଲ ଅଜ୍ଞିଜ ସୁରା ଆଲେ ଇମାନର ୯୩ତମ ଆୟତର ଆବୁତ୍ତି କରି କହିଲେ;

ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ ଉକ୍ତ ଆୟତର ବ୍ୟଖ୍ୟା କରି କୁହନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ପ୍ରକୃତ ପୁଣ୍ୟ ଯାହାକି ତୁମକୁ
ମୋକ୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇଥାଏ ଓ ଯେଉଁ ପ୍ରିୟ ବସ୍ତୁ, ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ତୁମକୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ୧୦ ମଧ୍ୟ ଅତି ପ୍ରିୟ ବୋଲି
ଜଣାପଡ଼େ । ଯଦି ସେହି ପ୍ରିୟ ବସ୍ତୁ ଅର୍ଥାତ ନିଜର ପ୍ରିୟ ଧନକୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ବ୍ୟୟ ନକରିଛ ତେବେ
ସେପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ତୁମେମାନେ ସେହି ପ୍ରକୃତ ପୁଣ୍ୟକୁ କଦାପି ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଅତେବୁ ଆର୍ଥିକ
ବଳିଦାନର ଏତେ ମହତ୍ ରହିଛି ଯେ, ଅଲ୍ଲାଇତାଲା ପବିତ୍ର କୁରଆନରେ ଦର୍ଶାଇ କହନ୍ତି, ପ୍ରକୃତ ପୁଣ୍ୟ ଯହିଁରୁ ପ୍ରଭୁ
ପ୍ରସନ୍ନ ଓ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ପ୍ରାପ୍ତି ସକାଶେ ଯଦି ସେହି ପୁଣ୍ୟ (ଆର୍ଥିକ ବଳିଦାନ) ମନୁଷ୍ୟ
କରେ ତେବେ ସେପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ମନୁଷ୍ୟର ସେହି ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରକୃତ ପୁଣ୍ୟ ବୋଲି ବିବେଚିତ ହେବ । ଅର୍ଥାତ ମନୁଷ୍ୟ
ଯେତେବେଳେ ନିଜର ପ୍ରିୟ ବସ୍ତୁକୁ ଅଲ୍ଲାଇତାଲାଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ସକାଶେ, ମାନବ ଜାତି ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତିପୂର୍ବକ ବ୍ୟୟ
କରେ ତେବେ ଏହି ପୁଣ୍ୟବଳୀଗୁଡ଼ିକ ମନୁଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ମୋକ୍ଷର ମାଧ୍ୟମ ପାଲନ୍ତି ଯାଇଥାଏ ।

ଅଲ୍ଲାଇତାଲାଙ୍କ ମାର୍ଗରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରିୟ ଧନ ସେତେବେଳେ ଗୃହୀତ ହୋଇଥାଏ ଯେତେବେଳେ
ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସାନ୍ନିଧ୍ୟ, ଅନୁଗ୍ରହତା ଏବଂ ପ୍ରସନ୍ନତା ପ୍ରାପ୍ତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାହାକୁ ବ୍ୟୟ କରି ଦେଇଥାଏ । ଏହା ହିଁ
ପ୍ରକୃତ ପୁଣ୍ୟ । ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ କୁହନ୍ତି ଯେ, ଏହି ଦୁନିଆରେ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜର ଧନକୁ ସବୁରୁ ବେଶୀ ଭଲ ପାଏ ।
ପ୍ରକୃତ ଧର୍ମପରାୟଣତା ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାଇତାଲା ପବିତ୍ର କୁହନ୍ତି, ଲନ୍ ତନାଲୁଲ
ବିରରା ହତା ତୁନପିକୁ ମିଶା ତୁହିବବୁନ । ଅର୍ଥାତ ତୁମେମାନେ ପ୍ରକୃତ ପୁଣ୍ୟକୁ କଦାପି ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ
ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ନିଜର ଅତି ପ୍ରିୟ ଅଜ୍ଞିତ ଧନକୁ ଅଲ୍ଲାଇତାଲାଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ବ୍ୟୟ ନକରିଛ । କାରଣ
ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତି ଓ ସଦବ୍ୟବହାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା କହିଲେ ଧନର ଏକ
ବୃହତାଂଶ ବ୍ୟୟ କରିବାର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତାକୁ ବୁଝାଇଥାଏ । ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଜୀବ ଏବଂ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତି
ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ଏକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଯାହାକି ବିଶ୍ୱାସର ହିତୀୟ ଭାଗ କହିଲେ ଅତୁୟକ୍ରି ହେବ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ବାଦ
ଦେଲେ ବିଶ୍ୱାସ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ସୁଦୃଢ଼ ହୋଇ ନଥାଏ । ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ବଳିଦାନ ଏବଂ ତ୍ୟାଗ କରି ନାହିଁ
ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର କିପରି ଉପକାର ସାଧୁତ କରିପାରିବ ? ଅତେବୁ ଉକ୍ତ ଆୟତରେ ସେହି ବଳିଦାନ
ତଥା ତ୍ୟାଗର ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ମାର୍ଗ ଦର୍ଶନର ମହାମନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲାଇତାଲାଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ନିଜର
ପ୍ରିୟ ଧନକୁ ବ୍ୟୟ କରିବା ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟର ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀତା ଏବଂ ଧର୍ମପରାୟଣତାର ପ୍ରତି କଷଟ୍ ପଥର
ଅଟେ ।

ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଅଙ୍କ ସମଗ୍ର ଜୀବନ ଅଳ୍ଲାଇତାଳାଙ୍କ ସକାଶେ ଉଷ୍ଟର୍ଗୀକୃତର ଏକ ସ୍ତର ଓ କଷଟ୍ ପଥର ରୂପେ ଅଭିପ୍ରେତ ଥିଲା ଯେ, ଏକଦା ରସୁଲ କରୀମ୍ ସ.ଅ କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନିମନ୍ତେ ଆହ୍ଵାନ ଦେଲେ ସେତେବେଳେ ଅର୍ଥାତ ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଅ ନିଜ ଘରର ସମସ୍ତ ଆସବାବ ପତ୍ର ଏବଂ ଧନରତ୍ନ ଧରି ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ସମ୍ମଖରେ ଉପାୟିତ ହୋଇଗଲେ । ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କ କାଳରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ମିଶନକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶନ ଏବଂ ଇସଲାମ ଧର୍ମର ପ୍ରକାଶନ ପାଇଁ ସର୍ବୋତ୍ତମାନ ଆଦର୍ଶ ହ. ମୌଲାନା ହକିମ ମୁରୁଡ୍ବୀନ୍ ସାହେବ, ଖଲିଫ଼ତୁଲ୍ ମସିହ୍ ଅଖ୍ଲାଫ୍(ଜମାଅତ୍ ଅହେମଦିଯାର ପ୍ରଥମ ଖଲିଫ଼ା) ଛାପନ କରିଥିଲେ । ଆପଣ ର.ଅ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କ ନିକଟକୁ ପତ୍ର ଲେଖୁ ଜଣାଇଲେ ଯେ, ହୁକ୍କୁର ! ଆପଣ ଅ.ସଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ମୁଁ ନିଜକୁ ଉଷ୍ଟର୍ଗ କରୁଛି ଏବଂ ଯାହାକିଛି ମୋର ରହିଛି ତାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋର ମୁହଁ ବରଂ ଆପଣ ଅ.ସଙ୍କର । ମୁଁ ପରମ ସନ୍ଧି ତଥା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଗୁରୁଙ୍କ ନିକଟରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟତାର ସହିତ ଏହା ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଛି ଯେ, ମୋର ସମସ୍ତ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଯଦି ଧର୍ମର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟୟ ହୋଇଯାଏ ତେବେ ମୋର ଜୀବନ ସାଫଲ୍ୟ ମଣ୍ଡିତ ହେଲା ବୋଲି ଜାଣିବି ।

ସେହିପରି ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କର ଅନେକ ସାହାବାମାନେ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ନିଜର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ଏଭଳି ବଳିଦାନ ଦେଲେ ଯେ, ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ କହିଲେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କର ବଳିଦାନ ଦେଖି ମୁଁ ଆଶ୍ରୟ ଚକିତ ହୋଇଯାଏ । ବଳିଦାନର ଏହି ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀନ ନମୁନା ଜମାଅତ୍ର ସଦସ୍ୟବୃଦ୍ଧଙ୍କୁ ଏପରି ବୋଧ ହୋଇଥାଏ ଯେପରିକି ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କ ବିଯୋଗ ପରେ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅବ୍ୟାହତ ନିଜାମ (ବ୍ୟବସ୍ଥା) ଅର୍ଥାତ ନିଜାମେ ଖୁଲାପଞ୍ଚରେ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ଲାଇତାଳା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଗରେ ବଳିଦାନକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରି ଚାଲିଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ଵାର୍ଥକୁ ଜଳାଞ୍ଜଳୀ ଦେଇ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଭାବରେ ବଳିଦାନ ଉପାୟିତ କରୁଛନ୍ତି । ଅଳ୍ଲାଇତାଳାଙ୍କ କୃପାରୁ ଜମାଅତ୍ର ସଦସ୍ୟବୃଦ୍ଧ ଏହି ଆର୍ଥିକ ବଳିଦାନରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ତହିଁରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଆନ୍ତି । ଏହା ଏହିଭଳିଆ ଉଦାହରଣ ଯହିଁରୁ ବଳିଦାନକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ନା କେବଳ ସାଂସାରିକ ଲାଭ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସରେ ମଧ୍ୟ ଅସାଧାରଣ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ ।

ହୁକ୍କୁର ଅନୁଭବ ଅ.ବ ପୃଥ୍ବୀ ବ୍ୟାପୀ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ବାସ କରୁଥିବା ଜମାଅତ୍ର ସଦସ୍ୟବୃଦ୍ଧଙ୍କର ଆର୍ଥିକ ବଳିଦାନର ବିଶ୍ୱାସବର୍ଷକ ଘଟଣାର ଚର୍ଚା କରି କହିଲେ, ଲାଇବେରିଆର ଜଣେ ମୁଅଲ୍ଲିମ୍ ସାହେବ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ଝକଫେ ଜଦିଦର ଚାନ୍ଦା ଆଦାୟ ନିମନ୍ତେ ଜମାଅତ୍ର ନବଦୀନ୍ତିତ ଜଣେ ସେବକଙ୍କ ଘରକୁ ଯେତେବେଳେ ଗଲି ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ମାତାଶ୍ରୀ ଘରେ ଅର୍ଥାତାବର କାରଣ ଦର୍ଶାଇ ମୋତେ କ୍ଷମା ମାରି କହିଲେ, ମୌଲବୀ ସାହେବ ! କ୍ଷମା କରିବେ ଚାନ୍ଦା ଦେବା ପାଇଁ ଆମ ନିକଟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପଇସାଟିଏ ବି ନାହିଁ । ତେଣୁ ମୁଅଲ୍ଲିମ୍ ସାହେବ ଫେରି ଆସିଲେ । କିଛି ସମୟ ପରେ ସେବକ ଦୌଡ଼ି ଆସି ନିଜର ସ୍କୁଲ ପିସରୁ ୨୪୦ ଲାଇବେରିଯାନ୍ ଢଳାର ଚାନ୍ଦାରେ ଦେଇ କହିଲେ, ଆମ ଘର ଏହି ଆହ୍ଵାନରୁ ବଞ୍ଚିତ ନରହୁ । କିଛି କାଳ ପରେ ଉକ୍ତ ସେବକ ଜଣକ କହିଲେ ଯେ, ମୋର ଜଣେ ସଂପର୍କୀୟ ମୋର ସ୍କୁଲର ଆବଶ୍ୟକତା ପାଇଁ ୨୪୦୦ ଢଳାର ଅର୍ଥ ପଠାଇଛନ୍ତି । ଉକ୍ତ ଅର୍ଥରୁ ମୁଁ ସ୍କୁଲ ପିସ ମଧ୍ୟ ପୈଠ କରିଦେଲି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଖର୍ଚ୍ ମଧ୍ୟ ପୂରଣ କରିଦେଲି । ଅଳ୍ଲାଇତାଳା ମୋର ବଳିଦାନକୁ ଦଶ ଗୁଣା ଅଭିବୃଦ୍ଧି କରି ମୋତେ ଫେରସ୍ତ କଲେ । ହୁକ୍କୁର ଅନୁଭବ ଅ.ବ କହିଲେ, ଅଳ୍ଲାଇତାଳା ଲୋକମାନଙ୍କ ମନରେ ଏହିପରି ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ଆସ୍ତା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଆନ୍ତି ।

ଭାରତର ତାମିଲନାଡ୍କୁ ରାଜ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଗତ ମେଲାପାଲାଏମ୍ ଜିଲ୍ଲାର ଝକଫେ ଜଦିଦର ଜଣେ ଇନ୍ଦ୍ରପେକ୍ଷର କହନ୍ତି ଯେ, ମେଲାପାଲାଏମ୍ର ଜଣେ ନୈଷିକ ଅହେମଦି ଯେକି ୧୦୧୪ ମସିହାରେ ବୈଅତ୍ କରିଥିଲେ, ସେ କହିଲେ ଯେ, ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ବୈଅତ୍ କରିଥିଲି ସେତେବେଳେ ମୁଁ ନିଜର ଝକଫେ ଜଦିଦର ଝାଦା (ପ୍ରତିଶୃତ ଚାନ୍ଦା) ୪୦୦୦ ଟଙ୍କା ଲେଖାଇ ଦେଇ ସାଙ୍ଗେସାଙ୍ଗେ ପୈଠ କରି ଦେଇଥିଲି । କାରଣ ମୋ ପାଖରେ ସେତିକି ହିଁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପୁଣି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ଯଥା ସାମର୍ଥ୍ୟ ମୋର ଆର୍ଥିକ ଛିତ୍ରିରେ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଘଟିଲା ଏବଂ ଏହି ଚାନ୍ଦା

ଦେବା କାରଣରୁ ବ୍ୟବସାୟରେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଇତାଳା ମୋତେ ଉନ୍ନତି ପ୍ରଦାନ କରି ଚାଲିଲେ । ପୁନଶ୍ଚ କିଛି ବର୍ଷ ପରେ ମୋ ପରିବାରର ଅନ୍ୟ ସଦସ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ବୈଅତ୍ତ କରିନେଲେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଇତାଳାଙ୍କ କୃପାରୁ ଆଜି ମୋର ଝକ୍ଖେ ଜଦିଦର ଚାନ୍ଦା ପାଞ୍ଚ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ହୋଇଯାଇଛି ଏବଂ ଲକ୍ଷ ତାଉନ୍ତ ହେବା ସବେ ମୋର ଚାନ୍ଦା ଦେବା ଯୋଗୁଁ ଏବଂ ଚାନ୍ଦାର କଲ୍ୟାଣ ଯୋଗୁଁ ମୋର ବ୍ୟବସାୟରେ ମଧ୍ୟ ମୋତେ କୌଣସି କ୍ଷତି ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ । ବରଂ ଅତିରିକ୍ତ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିଲା ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଇତାଳାଙ୍କ କୃପାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋର ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ ଭାରତରୁ ବାହାରି ଥାଇଲାଣ୍ଡରେ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଯାଇଛି । ହୁକ୍କୁର ଅନ୍ତରେ ଅ.ବ କହିଲେ, ଏହା ହେଉଛି ଅଲ୍ଲାଇତାଳାଙ୍କ କୃପା, ଏହା କୌଣସି କୁଆଡ଼ି ଜନିତ ବ୍ୟବସାୟ ନୁହେଁ । ଯହିଁରେ ଅର୍ଥ ବିନିଯୋଗ କରାଯାଇଛି, ପରିଶ୍ରମ କରାଯାଇଛି, ବ୍ୟବସାୟ ମଧ୍ୟ କଲି । ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲାଇତାଳା ଅନେକ ଗୁଣା ଅଭିବୃଦ୍ଧି କରି ମୋତେ ଫେରନ୍ତ କଲେ ।

ପୁନଶ୍ଚ ଭାରତରୁ ଆଉ ଏକ ଉଦାହରଣ ରହିଛି ଯେ, ମାଲା ପୁରମ କେରଳରୁ ମୁବଲ୍ଲିଗ ଜନ୍ମଚାର୍ଜ ସାହେବ ଉଲ୍ଲେଖ କଲେ ଯେ, ନାଜିମ୍ ସାହେବ ମାଲ ଓ ଲକ୍ଷ୍ମିପେକ୍କର ସାହେବ ଝକ୍ଖେ ଜଦିଦ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷର ପରିସମାପ୍ତି ଅବସରରେ ଜମାଅତମାନଙ୍କର ଗନ୍ଧ କରୁଥିଲେ । ସେଠାରେ ନୈଷିକ ଅହେମଦି ବ୍ୟବସାୟୀ ରହେମାନ୍ ସାହେବଙ୍କର ଫୋନ ଆସିଲା ଯେ, ଆପଣ ମୋ କମ୍ପାନୀକୁ ଆସି ଯାଆନ୍ତୁ । ମୁଁ ନିଜ କମ୍ପାନୀରେ ଏକ ନୂତନ ବିଭାଗ ଖାପନ କରିଛି । ତେଣୁ ଦୁଆ କରାଇବି । ମୁବଲ୍ଲିଗ ସାହେବ କହୁଛି ଯେ, ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ସେଠାକୁ ଗଲି ଏବଂ ପଚାରିବାରୁ ସେ ୧୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ତେକ୍ ମୋତେ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ରହେମାନ୍ ସାହେବ କହୁଛି ଯେ, ଏହି ଟଙ୍କା ମୁଁ ନିଜର ଏକ ପୁରୁଣା ସମ୍ପଦର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍ ପାଇଁ ରଖୁଥିଲି । କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ଆଗମନ ଯୋଗୁଁ ଝକ୍ଖେ ଜଦିଦର ଚାନ୍ଦାରେ ଏହି ଟଙ୍କା ପୌଠି କରି ଦେଇଛି ଓ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍ ତାରିଖକୁ ଆଗକୁ ଘୁଞ୍ଚାଇ ଦେଇଛି । କିଛି ଦିନ ପରେ ମହୋଦୟ ରହେମାନ୍ ସାହେବ କହୁଛି ଯେ, ତାଙ୍କୁ ବିନା ପରିଶ୍ରମରେ ବିପୁଳ ପରିମାଣର ଟଙ୍କା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଗଲା ଯାହାକି ମହୋଦୟଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତା ଠାରୁ ବହୁ ଗୁଣା ଥିଲା ।

ଇଣ୍ଟ୍ରୋନେସିଆର ଅମୀର ସାହେବ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଯେ, ଏକ ଛୋଟ ଜମାଅତର ଅବଦ୍ୱାର ରହିମ୍ ସାହେବ ନାମକ ଜଣେ ସଦସ୍ୟ କୁହନ୍ତି, ମୁଁ ପ୍ରତି ବର୍ଷ ଝକ୍ଖେ ଜଦିଦର ଚାନ୍ଦା ପୌଠି କରିଦିଏ । କିନ୍ତୁ ୧୦୧୯-୧୦୨୦ ବର୍ଷ ମୋ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟଦାୟକ ଥିଲା । ନୂତନ ବ୍ୟବସାୟ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ହେତୁ ଚାକିରୀ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲି । ବ୍ୟବସାୟ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଚାଲିଲା ନାହିଁ ଓ ସଞ୍ଚିତ ଧନ ମଧ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇଗଲା । ଝକ୍ଖେ ଜଦିଦର ଚାନ୍ଦା କିପରି ପୌଠି କରିବି ତାହାର କୌଣସି ବାଟ ଦିଶୁ ନଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ନମାଜ ତେହଜ୍ଜୁଦ୍‌ରେ ଦୁଆ କରୁଥିଲି ଏବଂ ଖଲିପ୍ତୁଲୁ ମସିହଙ୍କୁ ପତ୍ର ମଧ୍ୟ ଲେଖୁଥିଲି । ସେ ଯାହା ହେଉ ନା କାହିଁକି । କୌଣସି ନା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ନିଜର ପ୍ରତିଶୃତ ଚାନ୍ଦା ପୌଠି କରିଦେଲି । କିଛି ଦିନ ଗଲାପରେ ସେହି ଶାନ୍ତରୁ ମୋତେ ଚାକିରୀ ନିମନ୍ତେ ଢକାଗଲା ଯେଉଁଠି ମୁଁ ୭ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଇଣ୍ଟ୍ରୋନେସିଆର ଦେଇ ଚାଲି ଆସିଥିଲି । ଏହା କେବଳ ଅଲ୍ଲାଇତାଳାଙ୍କର ହିଁ କୃପା ଯେ, ୫୧ ବର୍ଷ ବିନ୍ଦୁରେ ମୋତେ ଏକ ନିଯମିତ ରୋଜଗାର ଏବଂ ଆମଦାନୀର ଏକ ବାଟ ପିଟିଗଲା ।

ହୁକ୍କୁର ଅନ୍ତରେ ଅ.ବ ସିନିଗାଲ, ସେରାଲିଓନ୍, ଗ୍ୟାମିଯା, କଙ୍ଗୋଶା, ମେସିଡୋନିଆରେ ଅବସ୍ଥିତ ଜମାଅତର ସଦସ୍ୟ ବୃଦ୍ଧକର ପୌଠି ଚାନ୍ଦାର ବିଶ୍ୱାସ ବର୍କକ ଘଟଣାବଳୀ ଉପଶାପିତ କରିବା ପରେ କହିଲେ ଯେ, ଅଲ୍ଲାଇତାଳା ସେହି ଅହେମଦିମାନଙ୍କର ଆର୍ଥିକ ବଳିଦାନକାରୀମାନଙ୍କର ବଳିଦାନକୁ ସ୍ଵୀକାର କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବଳିଦାନର ପ୍ରତିକରଣ ଉନ୍ନତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ଛିତିରେ ଅଛନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଆର୍ଥିକ ଅବସାନ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗକ ରହିଛି କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ଆର୍ଥିକ ବଳିଦାନର ଛିତି ଭଲ ନାହିଁ, ସେମାନେ ହୁ. ମସିହ ମଉଦ ଅ.ସଙ୍କ ଏହି କଥାକୁ ମନେରଖନ୍ତୁ ! କି ଅଲ୍ଲାଇତାଳାଙ୍କୁ ତୁମର ସେବା ଏବଂ ତୁମର ଆର୍ଥିକ ବଳିଦାନର ତିଳେ ମାତ୍ର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ଓ ସେ ଅଭାବ ନୁହନ୍ତି ଯେ, ତାଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଟଙ୍କାର ପଇସାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ବରଂ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କୃପା ଯେ, ତୁମକୁ ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ

ସେ ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାଇତାଳା ଜମାଅତ୍ତର ଅମୀରମାନଙ୍କୁ ହ. ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କ ଏହି କଥାକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

ହୁକ୍କୁର ଅନ୍ଧର ଆ.ବ ଚଳିତ ଗତମ ବର୍ଷ ଅର୍ଥାତ ଖକଫେ ଜଦିଦର ନୂତନ ବର୍ଷର ଘୋଷଣା କଲେ । ୨୦୨୨ ମସିହାରେ ଖକଫେ ଜଦିଦର ଚାନ୍ଦାରେ ଅଲ୍ଲାଇତାଳାଙ୍କ କୃପାରୁ ଜମାଅତ୍ତକୁ ୧ କୋଟି ୨୨ ଲକ୍ଷ ୧୫ ହଜାର ପାଉଣ୍ଡ ଅର୍ଥ ଦାନ କରିବା ପାଇଁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରାସ୍ତ ହୋଇଛି ଯାହାକି ପୃଥିବୀର ଆର୍ଥିକ ସିଦ୍ଧି ସ୍ବର୍ଗକ ନଥୁବ ସର୍ବେ ଗତ ବର୍ଷ ତୁଳନାରେ ୯୦ ଲକ୍ଷ ୨୮ ହଜାର ପାଉଣ୍ଡ ଅତିରିକ୍ତ ଆଦାୟ ହୋଇଛି । ଅଲ୍ହମଦୁଲିଲାୟ ।

ଏତଦିପରେ ହୁକ୍କୁର ଅନ୍ଧର ଆ.ବ ଆଦାୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ଜମାଅତ୍ତମାନଙ୍କର ପୋକିଶନ୍ ଯାନ (ଯାନ)ର ଘୋଷଣା କଲେ । ପ୍ରାସ୍ତ ରିପୋର୍ଟ ଆଧାରରେ ପ୍ରଥମ ୧୦ଟି ଜମାଅତ୍ତମାନଙ୍କର ପୋକିଶନ୍ ନିମ୍ନମତେ ରହିଛି;- ବ୍ରିଚେନ୍, କାନାଡ଼ା, ଜର୍ମାନୀ, ଆମେରିକା, ଭାରତ, ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ, ଭାରତ, ମିଡ଼ିଲ୍ ଇଞ୍ଚ (ମଧ୍ୟପୂର୍ବ)ର ଗୋଟିଏ ଜମାଅତ୍ତ, ଇଣ୍ଡିଆନେସିଆ, ମିଡ଼ିଲ୍ ଇଞ୍ଚର ଆଉ ଏକ ଜମାଅତ୍ତ ଓ ବେଲଜିଯମ୍ ।

ଏକକ ପୌଠୀନ୍ୟାନ୍ୟୀ ଦେଶମାନଙ୍କର କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା ହେଲା; ଆମେରିକା, ସୁଇଜରିଯାଣ୍ଡ, ବ୍ରିଚେନ୍, ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ, କାନାଡ଼ା ।

ଆପ୍ରିକାର ସାମଗ୍ରିକ ଆଦାୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପ୍ରଥମ ୧୦ଟି ଜମାଅତ୍ତ ହେଲେ; ଘାନା, ମରେଶୀଯା, ନାଇଜେରିଆ, ବୁର୍କିନାଫାସୋ, ତାନ୍ଜାନିଆ, ଲାଇବେରିଆ, ଗ୍ୟାମ୍ପିଆ, ଯୁଗାଣ୍ମା, ବେନିନ୍ ଓ ସେରାଲିଓନ୍ ।

ହୁକ୍କୁର ଅନ୍ଧର ଆ.ବ କହିଲେ, ଚଳିତ ବର୍ଷ ଚାନ୍ଦାରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣକାରୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟରୁ ୨୧,୦୦୦ ନୂତନ ନୈଷିକ ଚାନ୍ଦା ପୌଠକାରୀମାନଙ୍କର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହୋଇଛି ଏବଂ ମୋଟ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣକାରୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୧୫ ଲକ୍ଷ ୭ ହଜାର ହୋଇଯାଇଛି ।

ହୁକ୍କୁର ଅନ୍ଧର ଆ.ବ ବ୍ରିଚେନ୍, ଜର୍ମାନୀ, ଆମେରିକା, ପାକିଷ୍ତାନ, ଭାରତ ଓ ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ଆଦି ଦେଶମାନଙ୍କର ଜମାଅତ୍ତମାନଙ୍କର ପୋକିଶନ୍ ସଂପର୍କରେ ଘୋଷଣା କରି କହିଲେ, ଆଦାୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଭାରତର ପ୍ରଥମ ୧୦ଟି ପ୍ରଦେଶ ହେଲେ; କେରଳ, ତାମିଲନାଡୁ, କର୍ଣ୍ଣାଟକ, ଜାମ୍ବୁକାଶ୍ମୀର, ତେଲେଙ୍ଗାନା, ଓଡ଼ିଶା, ପଞ୍ଚାବ, ପଣ୍ଡିମବଣ୍ଣ, ମହାରାଷ୍ଟ୍ର, ଦିଲ୍ଲୀ ।

ଭାରତର ପ୍ରଥମ ଦଶଟି ଯାନ ଅଧିକାର କରିଥିବା ଜମାଅତ୍ତମାନେ ହେଲେ; କୋଯମ୍ବିର, ହାଇଦ୍ରାବାଦ, କାଦିଯାନ୍, କେରୁଲାଇ, ପିଥା ପେରମ୍, ବାଙ୍ଗାଲୋର, ମେଲାପାଲାଏମ୍, କଲିକତା, କାଲିକର୍ଣ୍ଣ ଓ କେରଙ୍ଗ୍ଳ ।

ହୁକ୍କୁର ଅନ୍ଧର ଆ.ବ କହିଲେ ଅଲ୍ଲାଇତାଳା ସମସ୍ତ ଅଂଶଗ୍ରହଣକାରୀଙ୍କ ଧନ ଜୀବନରେ ଅସାଧାରଣ କଲ୍ୟାଣ ଓ ଅଭିବୃଦ୍ଧି (ହେବା ନିମନ୍ତେ ସାମର୍ଥ୍ୟ) ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।

ଅଲ୍ହମଦୁ ଲିଲାହି ନହମଦୁହୁ ଖ ନସତଜନୁହୁ ଖନସତଗପିରୁହୁ ଖନୁମିନୁ ବିହି ଖନତଖକକଲୁ ଅଲେ ଖ ନଭଜୁ ବିଲାହି ମିନ୍ ଶୁରୁରି ଅନ୍ଧପୁସିନା ଖମିନ୍ ସଇଆତି ଆମାଲିନା ମଇଁ ଯହଦିହିଲାହୁ ଫଳା ମୁକ୍ତିଲା ଲହୁ ଖମଇଁ ଯୁଗିଲିଲହୁ ଫଳା ହାଦିଯା ଲହୁ ଖନଶହୁ ଅନଳା ଲକ୍ଷାହା ଲକ୍ଷାହା ହାଦିଯା ଲହୁ ଖନଶହୁ ଅନଳା ମୁହମଦିନ ଅବଦୁହୁ ଖରସୁଲହୁ । ଲବାଦିଲାହି ରହିମକୁମୁଲାହି ଲକ୍ଷାହା ଯାମୁର ବିଲ୍ ଅଦିଲେ ଖଲ୍ ଲହସାନି ଖଲତାଇତ୍ତିଲ୍ କୁରବା ଖଲନହା ଅନିଲ୍ ଫହଶାଇ ଖଲ୍ ମୁନକରି ଖଲ୍ ବଗଇ ଯକ୍ଷମକୁମ ଲାଅଲକକୁମ ଉତ୍ତର କରନା ଉଯକୁରୁଲାହ୍ ଯକ୍ଷମକୁମ ଖଦିନୁ ଯସତଜିବ ଲକ୍ଷାହା ଖଲତିକରୁଲାହି ଅକବର ।